

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Udrag fra Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 113. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius05val-shoot-idm140381311230176/facsimile.pdf> (tilgået 28. maj 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

faa lenge, och haffue sin feng for lig sselff, oc lade sin fattige
liuge huſtrue ligge med sin barn om det er leffuende,
heller for lig sselff om det er død; och naar hun kommer
end offuen fengkled, at hun maa liſte lig ud och ind i
huſet, oc i gaarden, och gjør huad hun kand, at hun iche ⁵
ſchal nødes eller thvinges hen ud til eche eller arbeide,
thill høſt, thill brøllup oc barfell at forſpringe och fordantze
lig, at forgiøre oc forarbejde sig laa, at hun forſpilder fit
melch, forkaster lit liff eller sin barns liff, heller laa for-
derffuer lig, at hun aldrig || føder børn der effter faa lenge ¹⁰ p. 124
ſom hun leffuede paa iorden. Der maa faa lidet ved komme
och besynderlig paa den thid. Hun er et ſkrøbelig kar, och
da allermest; naar hun er da forderffuet, laa haffuer du
ſielff gjort det, ſielff maa du och haffuet, mand haffuer oc
det, hand gjør lig ſielff; forlømmelle thager iche miere ¹⁵
end hun kand faa.

Derfor er en danneqvinde nu inden kirchegang, at hun
ſkal førme offuer lig ſelff paa faa lang thid. Och min kiere
qvinder, derſom du varlt end laa ſterch, at du kunde end
gaa ud, førend din kirchegangs dag kom; da ſkulle din ²⁰
egen naturlige heffuilkhed holde dig inde faa lenge, vden
du haffde jo diſ itørre nød och trang till at gifue dig ud,
paa det, at en anden fattige ſkrøbelige qvinde, der haffuer
en ſkalch inden dørre at drages med, iche ſkal nyde dig
ont adt, och hand ſkal iche ride dig hende i nælen oc lige: ²⁵
alt gich hun ud, hui motte du iche gaa ud; laa ſhall mangen
fattige ſkrøbelige qvinde nyde en hoffmodige ſtolt qch
ſterch ſtimper ont att; derfor er det belt at en bliffuer
inde med den anden indtil deris kirchedags gang kommer.

Huorledis det ikall gaa thill med kirche gang. ³⁰

Nu naar en dannequinde kommer hid til denne kirche dør,
da ſkal hendes fognepreft gjøre hende en anden thieniſte,
om hun lader hannem der om bede, end met vand oc
liuſ, det er afflagt aff gud och kongen offuer all Dan-

marches rige; huilchen qvinde der jo ville nu lenger haffue
 vand och liuß, hun giffuer sielff tilkiende at hun haffuer
 en dieffuel med at fare, hun vil liuße oc stenche fra sig
 eftter munche lere, ellers haffuer hun nu fadant intet behoff,
⁵ gud vere loffuet, ey heller lader diefflen fig ud driffue med
 p. 125 poløxe och badspidt huor hand er || thilstede, end siden med
 liuß oc vand, det heder echon at spotte gud, der maa
 alt andre vaben til at bestride heller bordrifflue hannem,
 som mand maa læße om Behemoth hoß lob i det *xl och
¹⁰ *xli cap: och hoß Paulum thill di Epheser i det sidste cap:

Men naar hun staar for denne kirchedør, da skal sognepresten saa sige thill eder allefammen; I gode christne her
 er vor kiere løfter kommen thill denne kirche dør i dag
 eftter hendes barnfødtzel, thi ville vi alle thache gud for
¹⁵ hendes skyld, at hun er vel kommen offuer met sit liffs
 fruct, och vi ville falde paa vor knæ, oc ligge vor hender
 fammen, och bede en fader vor for hende, at hun motte
 optucte sine børn udj gudfryctighed och erlighed, oc for
 alle andre danneqvinder som tilltunde med dieris liffs
²⁰ fruct, her oc andenstædtz, at gud vil ocfaa giffue dem sin
 naade, at de motte vel komme offuer med deris liffs fruct,
 oc siden forvaret for ild oc vand, och at di iche ligget
 det ihiel, och skal thage schriftt for deris barn. Der hør
 en christen bøn thill, oc den schall skee saa thit som en
²⁵ dannequinde gaar udj kirchen eftter sin barn.

Nu liger hand saa til hinde, min kiere løfter kom nu
 ind igien eftter din barnfødtzel til denne prediche stoel,
 funt oc altere, och gjør alle di gierninger, som en chriften
 qvinde bør at giøre, her inden denne kirchedør; vor herre
³⁰ Iesus send sin naade offuer dig, offuer din mand och børn,
 och alt det du vel vill indtill evig thid amen.

Dette kand vere kirchegang med sin nøt och gaffn, och
 huorfor at sognepreften kand liede en danneqvinde i kirche
 eftter sit barn, en dannequinde thaler ieg om, fordi at
³⁵ skøger och skarns folch skal en sognepret iche liede udj
 kirchen, diefflen maa liede dem i kirchen indtil de rette